

Nåd vare med er!

Låt oss be: Käre Frälsare! Du som förbarmade dig över människor som inte kunde se din segrande makt utan var fångar i sin otro, kom till oss i ditt ord och med din Ande, så att vi lär oss att se på dig och på din seger över djävulen och alla onda makter. Amen.

Tema: Den kämpande tron. Predikotexten för andra söndagen i fastan, 3:e årgången, är från Mark 9:17–29:

17 En i folkskaran svarade honom [Jesus]: "Mästare, jag har kommit till dig med min son som har en stum ande. 18 Var den än får tag i honom slår den omkull honom, och han tuggar fradga och gnisslar tänder och blir stel. Jag bad dina lärjungar driva ut den, men de kunde inte." 19 Jesus svarade dem: "Detta släkte som inte vill tro! Hur länge ska jag vara hos er? Hur länge ska jag stå ut med er? Hämta honom till mig." 20 Och de kom med honom till Jesus.

Så snart anden fick se honom slet den och ryckte i pojken, och han föll till marken och vred sig och tuggade fradga. 21 Jesus frågade hans far: "Hur länge har det varit så med honom?" Fadern svarade: "Sedan han var barn. 22 Ofta har den kastat honom i elden och i vattnet för att ta livet av honom. Men om du kan, så förbarma dig över oss och hjälp oss!" 23 Jesus sade till honom: "Om du kan? Allt är möjligt för den som tror." 24 Genast ropade barnets far: "Jag tror. Hjälp min otro!"

25 Jesus såg att folk strömmade till, och han sade strängt till den orena anden: "Du stumma och döva ande, jag befäller dig: far ut ur honom och kom aldrig mer in i honom!" 26 Anden skrek och ryckte våldsamt i honom och for ut. Pojken var som livlös, och de flesta sade att han var död. 27 Men Jesus tog hans hand och reste upp honom, och han stod upp.

28 När Jesus hade kommit inomhus och lärjungarna var ensamma med honom, frågade de: "Varför kunde inte vi driva ut den?" 29 Han svarade: "Den sorten kan bara drivas ut med bön."

Helige Fader, helga oss i sanningen. Ditt ord är sanning. Amen.

Vår tid är ond. Den utsagan har väl ingen något problem att skriva under. Vart vi vänder våra blickar ser vi krigets grymheter. Och vi ser hur onda makter försöker förhindra dem som kämpar för frihet, vi kan nästan säga att de kämpar för att få rätt att andas. Och vi ser hur det ibland oss finns en annan form av angrepp – ett försåtligt angrepp på det som vi håller dyrt och kärt: vår Bibel och dess fasta och orubbliga lära. Både från media och den falska kyrkans ledare rasar angrepp för att underminera tilltron till Bibeln som Guds ofelbara ord, giltigt i alla tider, och försök att anpassa oss till det som vår tids upplysta förnuft har funnit vara det rätta.

Konfrontation

Med ett ord kan vi beskriva vår tid med ordet *konfrontation*. Så kan också vår text beskrivas. Jesus konfronterades med ondskan, som tog sin boning i människor i form av andebesättning. Jesu lärjungar hade också konfronterats med denna ondska, men de kunde inte driva ut den. Jesus kunde. Han hade makt och myndighet. Han var Guds Son av evighet.

Strax före den här händelsen hade Jesus varit på förklaringsberget tillsammans med tre av sina lärjungar. Han hade strålat som solen och lärjungarna hade fått se hur han samtalade med Mose och Elia. Hans gudomlighet omvitnades av rösten från himlen: "Han är min älskade Son. Lyssna till honom!" Petrus var överväldigad och ville bygga hyddor. Men de skulle inte få leva kvar i den himmelska uppenbarelse. De måste ner till jorden, ner till verkligheten. Och den verkligheten präglades av konfrontation med den onde.

Det handlade om en pojke som var i en ondes våld. Han fick attacker av något som påminner om epilepsi. Och attackerna kunde vara så besvärliga att han ibland kastades i elden och ibland i vattnet. Han var verkligen hotad till livet av den onde anden. Och den arme fadern som sökte hjälp berättade att det hade pågått ända sedan han var barn.

Det här har vi svårt att förstå. Vår läkarvetenskap har för lite kunskaper för att kunna beskriva sådant. För även om de yttre symptomen verkar kunna förklaras med läkarveten-

skapens rön kan inte de andliga angreppen förklaras med mänskliga kunskaper.

Men just andebesättelsen är en markering av konfrontationen mellan Guds rike och djävulens välde. Jesus vet varför det är så här. Det är människans synd, framför allt otrossynden, som ger djävulen möjlighet att attackera honom där han går fram, och han attackerar överallt där Guds ord predikas rent och klart. Vi behöver inte fundera över om det beror på en enskild synd då djävulen attackerar en människa, men de hårda demoniska attacker som drog fram omkring Jesus vittnar om djävulens makt. För det är just Guds makt, och särskilt det frälsningsuppdrag som Jesus kom för att utföra, som väcker djävulens krigslust.

Jesus förebrår sina lärjungar för deras otro. Det är otro som gör att djävulen får så stor framgång. I Jesu samtal med fadern skymtar också förebråelser mot honom, han tvivlar: "Om du kan." I vår tid framställs ofta tvivlet som något fint, något som vi med stolthet kan berätta om. Men tvivel är otrons kusin, eller kanske vi ska säga otrons mor. Också tvivlet härstammar från synden. Tvivel och otro är trons motpoler.

Jesus framställer tron som något att sträva efter, det som avgör allt: "Allt är möjligt för den som tror." Vad är tron? Det är att se och erkänna Jesus och hans makt. Att se den Allsmäktige i honom, som då var klädd i mänskliga kläder men som var Gud själv och därmed försedd med alla möjligheter att hjälpa. Han besitter makten att tillrättavisa självas te djävulen. Tron är ingen kvalitet i sig själv, utan tron är blicken som riktas mot Jesus, det är handen som griper den gåva som han räcker.

Och den olycklige fadern griper den handen. "Jag tror. Hjälp min otro." Han bekänner sin otro. Han ser att han är hjälplös, men han bekänner att den som han har mött har den kraft som han själv inte har.

Den kraften hade inte lärjungarna heller. De kunde inte bota pojken. De hade ju ännu inte förstått. Strax efter vår text berättar Jesus åter om hur han ska utlämnas i människors händer, hur de kommer att döda honom och att han efter tre dagar ska uppstå igen. Sedan står

det så allvarligt: "Men de förstod inte vad han menade."

Vi ser av många andra berättelser hur lärjungarna ännu hade en helt förvänd syn på sitt förhållande till Jesus. Efter att Jesus berättat om sitt kommande lidande diskuterar lärjungarna om vem som var störst. Undra på att Jesus känner sig uppgiven. Hur länge ska han ha tålmod med sådana som bara tänker på sig själva och inte förmår se honom?

Vi är själva med i den skaran som tänker på oss själva och som inte har förstått vad Jesus egentligen kom för. Vårt synfält är också begränsat till vad vi själva kan utträta. Och vi får se våra begränsningar, om inte förr så när vi riktigt ställs inför djävulens makt. Då blir det lätt så att vi tvivlar. Då misströstar vi. Och då finns det all orsak för Jesus att kritisera oss för vår otro.

Jesus har all makt

Jesus grep in. Hans lärjungar hade inte klarat av att driva ut den orene anden ur pojken, men han hade makten. Han använde makten i sitt ord och talade strängt till anden. Och resultatet kom. Djävulen fann för gott att ännu en gång plåga den stackars pojken. Han rasar när han ser att hans makt är bruten. Så här är det också när vi ser på kriget i öster. Också i dag rasar ondskan och ser ut att segra. Men vi vet att ondskan inte ska segra. Det vet djävulen också. Och därför är han så arg.

Fadern måste ha blivit besviken. Det såg ut som om pojken hade varit död. Men det var han inte. Jesus räckte honom handen och han steg upp. Jesus förmådde. Och han sa: "Allt är möjligt för den som tror." Kan vi verkligen ta till oss de orden? Nej, om vi menar att vi kan göra vad som helst genom *vår* tro, då går vi bet på uppgiften.

Pojkens far insåg att han inte räckte till. Han ville tro, han litade på Jesus, men samtidigt insåg han att han själv kom till korta. Då han såg på sig själv fann han inte en sådan tro. Men han bad Jesus ta ifrån honom hans otro.

Det är så vi också ska göra. Vi ska inte lita på oss själva. Vi ska se på Jesus. Han går omkring också i dag och han kan göra under. Hans ord

är verksamt. Det är verksamt när vi lyssnar till Bibelns ord, till en predikan som vittnar om Jesus, och när vi läser Bibeln. I dag är han själv inte fysiskt med oss. Det är genom Guds ord och hans sakrament som han är verksam i dag.

Men är Jesus verksam också i dag? Botar han sjuka, driver han ut onda andar?

Det finns i dag en mängd helbrägdagörare som väcker stor förundran genom att de ber för människor som är sjuka och också verkar bota många av dem. Folk dras till dem i stora skaror. Och det är inte underligt. Om jag har en svår sjukdom, kanske till döds, och blir botad genom att någon ber för mig, skulle jag då inte tacka Gud för att ha blivit frisk? Skulle jag sedan inte följa med den som botade mig och ansluta mig till hans grupp?

Här gäller det nu att veta vad grunden är till att Jesus botar. Det är hans ord.

I Matt 12 berättas hur det uppstod en strid kring Jesus när han botade en besatt, som var både blind och stum. En del började fundera: "Kanske är han Davids son?" Men fariseerna menade att det var med Beelsebul, de onda andarnas furste, som han drev ut de onda andarna. De ville sedan att Jesus skulle göra ett tecken. Då tillrättavisade Jesus dem (Matt 12:39):

Ett ont och trolöst släkte söker ett tecken, men det ska inte få något annat tecken än profeten Jonas tecken.

Så här är det också med människorna i vår tid. De löper efter tecknen, sensationella upplevelser, helbrägdagörelser. Sedan finns det också många som föraktar allt sådant. Den sekulariserade människan är som saddukeerna på Jesu tid: de tror varken på änglar eller på någon uppståndelse. Dagen människor vill inte lyssna till Bibeln när den undervisar i strid med det som de rationellt tänkande människorna, och majoriteten av de "vanliga" medborgarna tänker. De som håller fast vid Bibeln betraktas då som bakåtsträvare, som de kloka och visa har rätt att förakta och motarbeta.

De senaste dagarna har vi i våra tidningar fått se prov på en strid mellan ondskan och Guds Ord. Ondskan kommer förklädd i försåtliga förmaningar att inte vara så hårda, att vi inte

ska låsa oss fast vid trånga tolkningar av Bibeln utan öppna oss för vad dagens människor tänker och vad ett upplyst och modernt samhälle kräver. Man vill att vi ska anpassa oss. Men det är just vad Bibeln säger att vi inte ska göra! *Anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja*, skriver Paulus i Rom 12. Och vad som är Guds vilja är oföränderligt uppenbarat i Skriften. Han uppmanar oss att hålla fast vid det, i motsats till alla världens åsikter som håller det för att vara myter. Så här blir det en konfrontation mellan Guds uppenbarade vilja och tidsandan. Förbannad vare den som inte håller fast vid allt som är skrivet!

Guds Ord och undren

Både för dem som ropar efter under och dem som föraktar den enkla tron enligt Bibelns lära har Jesus ett klart besked: Jonas tecken räcker.

Det tecknet är att profeten var tre dagar och tre nätter i den stora fiskens mage och blev sedan uppkastad på land, på Guds befallning. Och Jesus säger att det ska vara likadant med honom: han ska dödas och vara i graven i tre dagar och sedan ska han uppstå.

Det viktiga är alltså det som Jesus gjorde när han led och dog för världens synder och när han uppstod på tredje dagen. Det är det stora tecknet. Det vittnar nämligen om hur Jesus har besegrat djävulen och frälst oss från synden, så som konfirmanderna får lära sig i vår trosbekännelse, förklaringen till andra trosartikeln:

Han har återlöst, förvärvat och vunnit mig, förlorade och fördömda människa, från alla synder, från döden och djävulens makt, inte med guld eller silver, utan med sitt heliga, dyrbara blod och oskyldiga lidande och död.

Varför har han gjort det?

Allt detta har han gjort för att jag ska tillhöra honom, leva under honom i hans rike och tjäna honom i evig rättfärdighet, oskuld och salighet, såsom han har uppstått från döden, lever och regerar i evighet.

Tänk, då ska det inte mera vara någon konfrontation! Då ska djävulen och alla onda andar vara kastade i helvetet, för att vi ska få leva i fullkomlig frid och trygghet. Men nu kämpar vi mot mörkrets makter. Nu ska vi akta oss för att lyssna till rösterna som föraktar Guds Ord, vi ska akta oss för att vara med i sådana sammanhang där man inte håller sig till Kristi lära. Det går inte att vara med Jesus och samtidigt gå emot hans Ord.

”Allt är möjligt för den som tror”, säger Jesus. Det innefattar också att under är möjliga. Det gäller inte minst det att ta vara på allt Guds ord och tro det som det står, också det som verkar så orimligt som just det vi läser om Jona. Vi får be Jesus göra under också bland oss i vår tid. Vi får också be honom driva ut de onda andarna som ansätter oss också i vår tid. Vi får be att de som mist sitt hopp under en ondskefull diktator ska bli befriade. Vi får be att det folk som lever i dödsskugga under krigets fador ska se ljus. Ett under kan ske om Gud vill, också i dag. Men undren behöver ha sin rätta plats. De ska underordnas och följa efter Guds ord, inte gå före eller ställas ovanför Ordet.

Därför behöver vi först undervisningen om Jesus, Jonas tecken, och sedan kan vi gå ut i kampen. Först segern genom Jesu död och uppståndelse, sedan förvisningen om att vi personligen i dopet har förenats med honom i hans död och också uppstått med honom, så att vi med honom har besekrat den onde. Sedan kan vi också frimodigt gå ut i den kamp som möter oss i världen. Alltid med blicken på Jesus. Och aldrig ensam! Han är med, som han har lovat. Vi ber:

Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.